

Sygn. akt IV U 156/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2023 roku w Sieradzu

odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

z dnia 09.02.2023 r. Nr (...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o emeryturę

- 1. Odrzuca odwołanie za okres od 17 lipca 1991 roku do 16 stycznia 1992 roku, od 18 stycznia 1992 roku do 28 lutego 2018 roku, od 1 marca 2019 roku do 26 kwietnia 2019 roku.***
- 2. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie.***
- 3. Zasądza od S. W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

IV U 156/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 lutego 2022r. znak: 540300/72/2023-SER-2-KGE/5713189, ZUS II Oddział w P. odmówił S. W. prawa do emerytury górniczej.

W odwołaniu od decyzji pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że odwołującemu przysługuje prawo do emerytury górniczej;

- zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków:

A. K. i J. K., na okoliczność charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy w (...) S.A. w T. w spornych okresach czasu.

3. Ponadto wnosił o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przedłożonych dokumentów na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odwołania.

Zaskarżonej decyzji zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych i przyjęcie, że odwołujący w okresie:

- od dnia 17 lipca 1991r. do 16 stycznia 1992r.

- od 18 stycznia 1992r. do 31 lipca 1993r.

- od 01 sierpnia 1993r. do 28 lutego 2018r.

- od 01 marca 2019 do 31 lipca 2019r.

- od 01 sierpnia 2019r. do 11 sierpnia 2020r., nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy górniczej na odkrywce w kopalni węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewożeniu nakładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżących konserwacjach agregatów i urządzeń wydobywczych, na stanowisku wymienionym w zał. nr 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty, tj. maszynista kolei górniczej na odkrywce i jego pomocnik.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik podniósł, iż w ocenie odwołującego brak podstaw faktycznych jak i prawnych do kwestionowania dokumentacji pracowniczej, przedstawiającej przebieg jego zatrudnienia, z której wynika, że w ww. okresie odwołujący zajmował stanowiska: torowca i robotnika torowego w Oddziale (...) oraz maszynisty kolei górniczych na odkrywce w Oddziale (...). Zakład pracy wyjaśnił, że odwołujący wykonywał prace przy przewożeniu złoża do elektrowni. W spornym okresie odwołujący pracował na odkrywce przy ładowaniu oraz przewożeniu nadkładu i złoża.

Pełnomocnik wnioskodawcy podkreślił także, iż infrastruktura kolejowa Kopalni była wykorzystywana tylko i wyłącznie na potrzeby transportowe zakładu górniczego i służyła jedynie do przewozu nadkładu i złoża. O doniosłości i randze umiejscowienia oddziału, na którym zatrudniony był apelujący, świadczy również unormowanie kwestii transportu szynowego w Rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1994r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych (Dz. U. z dnia 28 października 1994r.). Rozdział 3.2 Rozporządzenia zatytułowany jest „Transport szynowy” i nakazuje użytkowanie kolei użytku niepublicznego, normalnych i wąskotorowych należących do zakładów górniczych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, a zakres i sposób użytkowania pozostawia do ustalenia kierownikowi ruchu zakładu górniczego (art. 135 ust. 1 i 2 Rozporządzenia). Potwierdza to również, iż świadczenie pracy w tym oddziale związane było z wykonywaniem pracy górniczej w ścisłym tego słowa znaczeniu. W przeciwnym wypadku, oddział ten nie byłby ujęty w planach ruchu zakładu górniczego.

Odwołujący podnosi, iż właśnie kwalifikacja kolei górniczych w (...) A. jako transportu wewnętrznego stanowi odmienną od innych kopalni odkrywkowych, w których tego rodzaju koleje nie mają charakteru kolei wewnątrzzakładowych, nie są częścią zakładu górniczego.

Natomiast w (...) A. transport górniczy podlegał bezpośrednio nadzorowi górniczemu.

Odwołujący podnosi, że w spornym okresie czasu świadczył pracę w ruchu zakładu górniczego, a więc na odkrywce. O wykonywaniu pracy górniczej przez odwołującego świadczą także dokumenty płacowe z potwierdzeniem wypłacania dodatku wkopowego, a także zapisy zakładowego układu zbiorowego pracy. Co znamienne, organ nie kwestionował charakteru pracy w okresie, kiedy odwołujący otrzymywał dodatek wkopowy i płacił z tego tytułu wyższe składki do organu rentowego. Gdyby wówczas odwołujący miał świadomość, iż wykonywana przez niego praca nie jest pracą górniczą, rozważyłby podjęcie zatrudnienia na innym oddziale, na którym wykonywana praca miałaby charakter

pracy górniczej. Odwołujący obejmując stanowisko maszynisty miał na względzie uzyskanie szczególnych uprawnień emerytalnych, a kwestionowanie tej okoliczności po wielu latach stanowi zerwanie swoistej umowy społecznej, zgodnie z którą odwołujący podjął się pracy w trudnych warunkach mając na uwadze perspektywę wcześniejszego uzyskania uprawnień emerytalnych, co miałyby rekompensować mu niedogodności związane z zajmowanym stanowiskiem pracy. W tym stanie rzeczy odwołanie powinno być uwzględnione choćby z uwagi na konieczność zapewnienia zaufania obywateli do instytucji państwa, a także sprzeczność odmowy uznania pracy odwołującego za górniczą z zasadami współżycia społecznego.

Jako dowód pełnomocnik wskazał na zeznania odwołującego, zeznania świadków A. K., J. K., dokumentację zdjęciową miejsca pracy odwołującego z opisem - 30 sztuk, stanowisko Prezesa (...) w sprawie transportu wewnętrznego, informację na temat procesów technologicznych wydobywania węgla Z. K., definicje pojęć przodka i odkrywki Z. K. z dnia 12.05.2021 roku, zakładowy układ zbiorowy pracy z września 2012 roku, dokumenty płacowe odwołującego - 6 szt., odcinki płacowe ZUS RMUS - 4 szt./

W podsumowaniu pełnomocnik wskazał, iż w ocenie odwołującego wykonywana przez niego praca, w sposób nieprzerwany i w pełnym wymiarze czasu pracy powinna być uznana za pracę górniczą na odkrywce w kopalni węgla brunatnego przy przewozie złoża (art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o ubezpieczeniach społecznych FUS, pkt 32 i pkt 9 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik ZUS wniósł o:

1. oddalenie odwołania
2. Zwrócenie się do (...) Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) K., o przesłanie akt osobowych odwołującego i przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w tych aktach - na okoliczność ustalenia charakteru pracy odwołującego w spornym okresie,
3. Przeprowadzenie dowodu z załączonej do niniejszego pisma opinii biegłego M. B. z kwietnia 2018 r. oraz opinii uzupełniającej z 19 maja 2018 r., wydanej w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Koninie pod sygn. akt III U 653/17 na fakt wykazania, że brak jest podstaw do uznania pracy na kolei górniczej za pracę wykonywaną na odkrywce,
4. Przeprowadzenie dowodu z akt sprawy:
  - a) prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Koninie, sygn. III U 1078/19
  - b) prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu, sygn. III AUa 945/20na fakt ustalenia charakteru pracy odwołującego w okresie od 17.07.1991 r. do 16.01.1992 r., od 18.01.1992 r. do 28.02.2018 r. i od 01.03.2019 r. do 26.04.2019 r., tj. do dnia wydania decyzji z dnia 30.08.2019 r., nieuznania przez sądy obu instancji pracy odwołującego jako pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
5. Zasądzenie od odwołującego na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu organ rentowy podnosił, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie przedstawiono żadnych dowodów i okoliczności mających wpływ na zmianę albo uchylenie zaskarżonej decyzji. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, do ustalenia prawa do emerytury górniczej, nie uznał pracy wykonywanej przez odwołującego w okresie:

- a) od 17.07.1991r. do 16.01.1992 r., od 18.01.1992 r. do 31.07.1993 r. jako pracy górniczej na stanowisku wymienionym w załączniku 2 pkt 28 do rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy

górnictwa oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1985 r. Nr 2, poz. 8),

b) od 1.08.1993 r. do 28.02.2018 r. oraz od 01.03.2019 r. do 31.07.2019 r. jako pracy górniczej na stanowisku wymienionym w załączniku 2 pkt 9 ww. rozporządzenia.

Z dokumentów nadesłanych przez pracodawcę wynika, iż w ww. okresach odwołujący wykonywał pracę na stanowisku torowca i robotnik torowy na odkrywce, maszynista kolei górniczych na odkrywce. Z wyjaśnień pracodawcy wynika, że odwołujący nie wykonywał pracy górniczej określonej w art. 50c ust.1 pkt 4 ustawy emerytalnej, tj. nie wykonywał pracy na odkrywce, którą należy rozumieć jako odkrywkowy zakład górniczy, gdzie zakładem górniczym jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje. Z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy nie wynika, by praca odwołującego służyła bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż.

c) Od 01.08.2019 r. do 11.08.2020 r. jako zatrudnienie na stanowisku wymienionym w zał. nr 2 pkt 32 w/w rozporządzenia MPiPS z 23.12.1994 r. Z dokumentów i wyjaśnień pracodawcy wynika, że w tym czasie odwołujący zajmował stanowisko starszy rzemieślnik wykonujący prace górnicze w przodku. Jednocześnie pracodawca wyjaśnił, że jako rzemieślnik odwołujący wykonywał m.in. prace mechaniczne związane z naprawami sprzętu wulkanizacyjnego używanego w trakcie prac wulkanizacyjnych na odkrywkach. Z wyjaśnień zakładu pracy wynika zatem, że poza pracami określonymi w art. 50c ust. 1 pkt odwołujący wykonywał prace, które nie są pracami górniczymi.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

S. W., ur. się (...).

W dniu 12 czerwca 2019 r. złożył po raz pierwszy wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Do wniosku załączył między innymi świadectwo wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z 26 kwietnia 2019r., wystawione przez (...) Sp. z o.o. w K., na podstawie którego wnioskował o przyznanie prawa do świadczenia. Nadto złożył oświadczenie o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa

Decyzją z 30 sierpnia 2019r., znak: 540300/72/2019-SER-KGE-5713189, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił S. W. prawa do emerytury górniczej, wskazując na udokumentowanie przez wnioskodawcę jedynie 2 miesięcy i 12 dni okresów pracy górniczej, na wymagane co najmniej 25 lat takich okresów, zaliczając do nich w wymiarze pojedynczym okres zatrudnienia od 15.08.1988 r. do 25.10.1988 r.

Zakład nie uznał jako pracy górniczej okresów pracy od:

17.07.1991 r. do 16.01.1992 r. ,

od 18.01.1992r. do 28.02.2018 r.

od 01.03.2019 r. do 26.04.2019 r., ponieważ dokumentacja nadesłana przez zakład pracy nie potwierdza jednoznacznie jaki był charakter pracy wykonywanej przez odwołującego w tych okresach, tj. czy odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą na odkrywce w kopalni węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, na stanowiskach określonych w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994r., tj. maszynista kolei górniczej na odkrywce i jego pomocnik. ZUS wskazał, iż z dokumentów nadesłanych przez zakład pracy wynika, że w od 17.07.1991 - 16.01.1992 i od 18.01.1992 - 31.07.1993 wnioskodawca był zatrudniony jako torowca i robotnik torowy na odkrywce, a od 01.08.1993 - 28.02.2018 oraz od 01.03.2019 - 26.04.2019 r. na stanowisku maszynista kolei

górnictwa na odkrywcę, jednak w tych okresach wykonywał prace w Oddziale (...), a praca była wykonywana w ciągu technologicznego odstawy węgla z odkrywki A. do elektrowni.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył S. W. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie za pracę górnictw następujących okresów :

od 17.07.1991 - 16.01.1992,

od 18.01.1992 - 28.02.2018

od 01.03.2019 - 26.04.2019 r.

Odwołujący powołał się na w.w świadectwo wykonywania pracy górnictwa i równorzędnej z pracą górnictw z 26.04.2019r. wystawione przez (...) Sp. z o.o. w K.. W świadectwie pracodawca wskazał , że S. W. jest zatrudniony w (...) Sp. z o.o. od 02.09.1985 r. do nadal, przywrócony do pracy w (...) Sp. z o.o. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 29.11.2018 r. W tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górnictw określoną w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na stanowiskach wg. rozporządzenia MPiPS z dnia 23.12.1994r.; między innymi:

- od 15.08.1988 r. do 25.10.1988 r. - mechanik maszyn i urządzeń górnictwa na odkrywcę oraz mechanik zatrudniony w stałej grupie remontowej na odkrywcę- zał. 2 pkt 11,

od 17.07.1991r. do 16.01.1992 r. -toromistrz i robotnik torowy na odkrywcę- zał. 2 pkt 28,

od 18.01.1992 r. do 31.07.1993 r. - toromistrz i robotnik torowy na odkrywcę- zał. 2 pkt 28,

od 01.08.1992 r. do 28.02.2018 r. - maszynista kolei górnictwa na odkrywcę i jego pomocnik – zał. 2 pkt 9.

od 01.03.2019 r. do nadal - maszynista kolei górnictwa na odkrywcę i jego pomocnik –
zał. 2 pkt 9.

Pozostałe okresy pracy w kopalni :

- 02.09.1985 r. do 30.06.1988 r. uczeń,

- 01.07.1988 r. do 14.08.1988 r. urlop bezpłatny
- 26.10.1988 r. do 05.01.1990 r. wojsko,
- 6.01.1990 r. do 31.01.1990 r. ustawowa przerwa po wojsku
- 01.02.1990 r. do 16.07.1991 r. poza odkrywka
- 17.01.1992 r. do 17.01.1992 r. urlop bezpłatny
- 01.03.2018 r. do 28.02.2019 r. - poza odkrywka - przywrócenie do pracy.

Ponadto w załączniku do świadectwa wykonywania pracy górnictwa pracodawca wyjaśnił, że S. W. nie stawał przed komisją weryfikacyjną i wykonuje prace górnictwa na odkrywce na rzecz (...) SA.

Rozpoznając odwołanie od w.w decyzji Sąd Okręgowy w Koninie, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego , prawomocnym wyrokiem z 30 czerwca 2020 wydanym w sprawie sygn.. akt III U 1078/ 19 oddalił odwołanie, uznając, że wnioskodawca w spornych okresach zatrudnienia jako pomocnik maszynisty elektrowni , maszynista kolei górnictwa na odkrywce, w okresach objętym świadectwem pracy górnictwa, nie zajmował się transportem czy załadunkiem węgla na odkrywce. Wnioskodawca przede wszystkim zajmował się transportem węgla z poszczególnych

odkrywek do elektrowni . Natomiast w okresie zatrudnienia w charakterze robotnika torowego zajmował się wymianą i naprawą podkładów, oczyszczaniem torów, które biegły od załadowni do elektrowni i po których odbywał się transport węgla do elektrowni. Zdaniem Sądu, zadania wykonywane przez odwołującego w spornych okresach nie miały kwalifikowanego charakteru o jakim mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, bowiem nie były wykonywane bezpośrednio na odkrywce. W ocenie Sądu praca odwołującego w powyższym okresie nie była wykonywana na odkrywce w jej merytorycznym, górniczym znaczeniu. Skoro stanowiska odwołującego : robotnik torowy, maszynista elektrowozu, maszynista kolei górniczych na odkrywce nie łączyło się z wykonywaniem czynności na odkrywce, związanych bezpośrednio z wydobywaniem, załadunkiem i przewożeniem nadkładów i złóż, miernictwem górniczym czy bieżącą konserwacją agregatów i urządzeń wydobywczych, to nie miało ono charakteru pracy górniczej o jakiej mowa w art. 50 c ust. 1 pkt 4 ustawy i brak było podstaw do zaliczenia spornego okresu do pracy górniczej. Oceny tej nie zmienia fakt , iż odwołujący pobierał tzw. dodatek za wkop, gdyż przyznanie pracownikom na określonych stanowiskach takiego dodatku przez pracodawcę nie ma charakteru wiążącego i nie może przesądzać o tym , że jest to praca górnicza, o której mowa w powołanym przepisie.

Natomiast co do okresu od 01.03.2019 r. do czerwca 2019 r., to w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie nie budzi wątpliwości, że w odwołujący nie wykonywał pracy górniczej bowiem , jak sam przyznał, w tym czasie pracował w warsztacie przy remoncie i naprawach wagonów i lokomotyw kolejowych , a więc nie była to praca , o której mowa w powołanym przepisie art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej .

Od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu apelację wywiódł wnioskodawca.

Prawomocnym wyrokiem z 16 maja 2022r. wydanym w sprawie III AUa 945/20 Sąd Apelacyjny w Poznaniu oddalił apelację wnioskodawcy.

Sąd Apelacyjny zaakcentował przedmiot sporu, tj. okresy zatrudnienia wnioskodawcy od

- od 17.07.1991r. do 16.01.1992 r. i od 18.01.1992 r. do 31.07.1993 r. - toromistrz i robotnik torowy na odkrywce
- od 01.08.1992 r. do 28.02.2018 r. i od 01.03.2019 r. do 26.04.2019 r. - maszynista kolei górniczej na odkrywce.

Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego , że praca odwołującego w spornym okresie nie była wykonywana bezpośrednio na odkrywce. Wnioskodawca jako pomocnik maszynisty elektrowozu, maszynista elektrowozu, maszynista kolei górniczych na odkrywce zajmował się bowiem transportem węgla z poszczególnych odkrywek do elektrowni. Natomiast na stanowisku robotnika torowego zajmował się wymianą i naprawą podkładów , oczyszczaniem torów , które biegły od załadowni do elektrowni i po których odbywał się transport węgla do elektrowni. Czynności odwołującego wykonywane na kolejowej trasie odstawy węgla od załadowni ze wszystkich odkrywek do elektrowni nie służyły bezpośrednio wydobywaniu kopalin i zwałowaniu nadkładu. Oznacza to, że praca odwołującego w spornym okresie nie może być uznana za pracę górniczą określoną w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, gdyż nie była wykonywana na odkrywce i nie była związana bezpośrednio z wydobywaniem , załadunkiem i przewożeniem nadkładów i złóż, miernictwem górniczym , czy bieżącą konserwacją agregatów i urządzeń wydobywczych (**prawomocny wyrok Sądu Okręgowego i jego uzasadnienie k. 81, 85-97 , prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego i jego uzasadnienie k. 138,157- 163, świadectwo wykonywania pracy górniczej z 26.04.2019r. / akta ZUS**) .

Powtórny wniosek o emeryturę górniczą S. W. złożył w ZUS 29 lipca 2022r. Do wniosku załączył zaświadczenie z 29 stycznia 2021r., w którym pracodawca wskazał, że S. W. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. od 02.09.1985 r. do 29.01.2021r., w tym:

- z dniem 01.09.2013r. przejście pracownika przez (...) S.A. na podstawie art. 23¹ k.p. z (...) S.A.,
- z dniem 01.09.2014 r. przejście pracownika na podstawie art. 23¹ k.p. z (...) S.A.,

- z dniem 1.08.2017 r. przejęty na podstawie art. 23¹ k.p. przez (...) Sp.z.o.o.

Nadto wskazano, iż od chwili wystawienia świadectwa wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą, pracował jako:

- **od 26.04.2019r. do 31.07. 2019r.** - maszynista kolei górniczej na odkrywce – brygadzysta

(maszynista kolei górniczej na odkrywce jego pomocnik - zał. 2 pkt 9

- **od 1.08.2019r. do 29.01.2021r.** – starszy rzemieślnik wykonujący prace górnicze w przodku

(rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykorzystaniu bieżących robót montażowych , konserwacyjnych ,i remontowych: ślusarze , spawacze, elektrycy , mechanicy , monterzy , wulkanizatorzy , automatycy , cieśle) , zał. 2 pkt.32

W zaświadczeniu wykazano także okresy nieskładkowe:

od 29 kwietnia 2019r. do 10.05.2019r.

oraz w ciągłości:

od 10.06.2019r. do 30 listopada 2019r. ,

od 3 lutego 2020r. do 26 czerwca 2020r. ,

od 6 lipca 2020r. do 11 sierpnia 2020r.

od 12 sierpnia 2020 do 29 stycznia 2021 – nieobecność usprawiedliwiona niepłatna (**zaświadczenie z 29.01.2021r. / akta ZUS**).

Decyzją obecnie zaskarżoną z 9 lutego 2022r., organ rentowy ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej.

W odwołaniu od w.w decyzji S. W. ponownie wniósł o uznanie za pracę górniczą tożsamy okresów zgłoszonych w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Koninie w sprawie IV U 1078/19, tj.:

od 17 lipca 1991r. do 16 stycznia 1992r.

od 18 stycznia 1992r. do 31 lipca 1993r. ,

od 01 sierpnia 1993r. do 28 lutego 2018r.

od 01 marca 2019 do 26.04.2019r.

oraz wniósł o uwzględnienie kolejnych , dalszych okresów zatrudnienia od 27.04.2019 - 31 lipca 2019r. oraz od 01 sierpnia 2019r. do 11 sierpnia 2020r.

Z dniem 28 lutego 2018r. pracodawca (...) Sp.z.o.o. w likwidacji, dokonał wypowiedzenia zmieniającego. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z 29 listopada 2018 r., S. W. został przywrócony do pracy w (...) Sp. z o.o. w K. na dotychczasowych warunkach (**prawomocny wyrok z 29.11.2018r. cz. B- k.63/ akta osobowe wnioskodawcy**).

Po prawomocnym przywróceniu do pracy, S. W. kontynuował pracę od 1 marca 2019r. i z tą datą pracodawca zgłosił wnioskodawcę do pracowniczych ubezpieczeń społecznych. Wnioskodawca wykonywał prace mechanika w warsztacie dokonując przeglądów lokomotyw, składów wagonów, przy remoncie i naprawach wagonów i lokomotyw kolejowych

(ZUS P ZUA – B - k. 57/ akta osobowe), ustalenia prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Koninie k. 96 -100, / akta IV U 1078/19,).

Ten charakter pracy wnioskodawca wykonywał do 31 lipca 2019r. (**skierowanie na badanie lekarskie z 5.03.2019r. i na badanie psychologiczne z 12.03.2019r., orzeczenie lekarskie z 6.03.2019r. i orzeczenie psychologiczne z 12.03.2019r./akta ZUS , zeznania wnioskodawcy k. 58 verte akt IV U 1078/19).**

Następnie w dniu 15 kwietnia 2019r. , pracodawca dokonał wypowiedzenia zmieniającego, powierzając S. W. od 1 sierpnia 2019r. pracę starszego rzemieślnika wykonującego prace górnicze w przodku , z miejscem świadczenia pracy: teren powiatu (...), (...), (...), (...) oraz miasta K.

W związku z tym pracodawca (...) Sp. z o.o. Oddział (...) skierował wnioskodawcę na badanie przez lekarza medycyny pracy, wskazując w skierowaniu na zakres prac S. W. , tj. prace wulkanizacyjne na odkrywce z udziałem sprzętu technologicznego , prace wulkanizacyjne na hali regeneracji taśm przenośnikowych z wykorzystaniem maszyn do przerobu gumy.

Orzeczeniem lekarza medycyny pracy z 3 grudnia 2019r. , S. W. został uznany za zdolnego do pracy na wysokości powyżej 3 m. na stanowisku starszego rzemieślnika wykonującego prace górnicze w przodku (**wypowiedzenie zmieniające k. 59 , skierowanie na badanie lekarskie i orzeczenie lekarskie k. 60 – 61/ akta osobowe cz. B).**

W piśmie z 12 października 2022r. złożonym na żądanie ZUS , pracodawca – PAK Górnictwo Sp. z.o.o w K. wyjaśnił , że w okresie od 1 sierpnia 2019r. do 29 stycznia 2021r. wnioskodawca nie posiadał wykazu dniówek w wymiarze półtorakrotnym, dlatego w zaświadczeniu z 29 stycznia 2021r. wykazano stanowisko rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykorzystaniu bieżących robót montażowych , konserwacyjnych i remontowych: ślusarze , spawacze, elektrycy , mechanicy , monterzy , wulkanizatorzy , automatycy , cieśle , zał. 2 pkt.32. Były to prace określone w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, na stanowiskach wg. rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku.

Wskazano także , iż S. W. pozostawał bez pracy w okresie od 1.03.2018r. do 28.02.2019r. do czasu przywrócenia do pracy na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Koninie.

W kolejnych wyjaśnieniach z 14 grudnia 2022r., złożonych na żądanie ZUS pracodawca wyjaśnił , iż wnioskodawca wykonywał pracę w okresie od 1 sierpnia 2019r. do 29 stycznia 2021r. na Oddziale Wulkanizacji w warunkach ruchu zakładu górniczego na terenie odkrywek (...) K. i praca ta związana była z obsługą serwisową przenośników taśmowych układów transportowych (...) i obejmuje:

- prace mechaniczne związane z naprawami sprzętu wulkanizacyjnego używanego w trakcie prac wulkanizacyjnych na odkrywkach,
- przygotowywanie i wykonywanie połączeń taśm przenośnikowych ,
- naprawy uszkodzeń taśm przenośnikowych, montaż i demontaż taśm przenośnikowych w konstrukcjach przenośników maszyn podstawowych i przenośników ciągów transportowych (...),
- transport odcinków taśm .

Załączono także charakterystykę pracy rzemieślnika wykonującego prace górnicze w przodku wskazując , że osoba zatrudniona na tym stanowisku wykonuje prace związane z obsługą wulkanizacyjną przenośników taśmowych taśmociągów układu (...) oraz przenośników zainstalowanych na maszynach podstawowych (koparkach i zwalówarkach). Uczestniczy w przebudowach , naprawach w trakcie postojów planowych oraz w usuwaniu awarii

taśm przenośników w jakie wyposażone są wszystkie elementy układów transportowych (...) (**wyjaśnienie – pisma z 12.10 2022r. i z 14.12.2022r. , charakterystyka pracy / akta ZUS**).

Wg. odwołującego , praca polegała na klejeniu taśm przenośnikowych, tj. na ich przygotowaniu (rozcięcie , przycięcie). Były to taśmy do taśmociągów, koparek, zwałowarek. Jeśli zachodziła potrzeba wymiany taśmy przy taśmociągu , to wnioskodawca wraz brygadą 3 lub 5 osobową przyjeżdżał na przygotowane miejsce do sklejenia taśmy w wyrobisku, taśmy były nacięte. Wówczas brygada zaplatała liny, a następnie nacięta taśma była nakładana na taśmę, a miejsce ich sklejenia wzmocniane wulkanizatorem. Wg. wnioskodawcy nie wykonywał prac wulkanizacyjnych na hali, gdyż wykonywali je inni pracownicy. Wnioskodawca pracował na Oddziale Wulkanizacji do dnia rozwiązania stosunku pracy, tj. do 29 stycznia 2021r. W Oddziale Wulkanizacji nie było dniówek wkopowych, z korzystniejszym przelicznikiem. Wnioskodawca miał przelicznik 1,2 (**zeznania wnioskodawcy k. 142 -143**).

W związku z rozwiązaniem stosunku pracy 29 stycznia 2021r, wnioskodawcę wyrejestrowano z ubezpieczeń społecznych z dniem 30 stycznia 2021r. (**ZUS P ZWUA/ akta osobowe**).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie wskazanych w uzasadnieniu dowodów, w tym zeznań wnioskodawcy jako strony w sprawie IV U 1078/19 co do pracy mechanika polegającej na przeglądach lokomotyw , składów wagonów, wykonywanej po przywróceniu do pracy z dniem 1 marca 2019r. aż do 31 lipca 2019r., tj do czasu wypowiedzenia zmieniającego z 15 kwietnia 2019r. , z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 2019r., co wynika z akt osobowych odwołującego oraz na podstawie zeznań wnioskodawcy złożonych w niniejszej sprawie jako strony co do charakteru pracy wykonywanej w Oddziale Wulkanizacji od 1 sierpnia 2019r. do 11 sierpnia 2020r. Zeznaniami tym w zakresie dał wiary jako korelującym z wyjaśnieniami pracodawcy z 14 grudnia 2022r. Nadto charakter pracy odwołującego w tym czasie obrazuje załączona przez pracodawcę do akt ZUS charakterystyka pracy rzemieślnika wykonującego prace górnicze w przodku.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku odwołującego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. K. i J. K. na fakty dot. charakteru pracy odwołującego jako maszynisty kolei górniczych, w okresach będących przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Koninie. Zeznania te nie są przydatne dla oceny charakteru pracy wnioskodawcy do 26 kwietnia 2019r. (okres objęty rozstrzygnięciem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Koninie), bowiem wnioskodawca zgodnie z prawomocnymi ustaleniami Sądu Okręgowego w Koninie , nie pracował jako maszynista , lecz jako mechanik wykonujący przeglądy lokomotyw , składów wagonów, Tym samym wniosek ten zmierza do przewlekłości postępowania. Nadto w związku z ustaleniami prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie, bez znaczenia pozostaje złożony na rozprawie 27.06.2023r. fragment opinii (k. 140 -141) , jak i załączone do pisma procesowego z 20.06.2023r. plany ruchu zakładu górniczego, mapy (k.94 -131).

Natomiast w świetle materiału dowodowego zebranego w obecnie rozpoznawanej sprawie jest niesporne , że wnioskodawca od 27 kwietnia 2019r.(po dacie objętej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie) do 31 lipca 2019r. nadal pracował na stanowisku mechanika wykonując przeglądy lokomotyw , składów wagonów, co potwierdzają jego zeznania jako strony złożone przed Sądem Okręgowym w Koninie (**k.58 verte akt IV U 1078/19**), oraz skierowanie na badanie lekarskie z 5.03.2019r. i na badanie psychologiczne z 12.03.2019r., orzeczenie lekarskie z 6.03.2019r. i orzeczenie psychologiczne z 12.03.2019r. zawarte w aktach osobowych. Dopiero na skutek wypowiedzenia zmieniającego z 15 kwietnia 2019r. , z mocą od 1.08.2019r. aż do 11.08.2020r. wnioskodawca został zatrudniony na Oddziale (...) wykonywał prace związane z obsługą wulkanizacyjną przenośników taśmowych taśmociągów układu (...) oraz przenośników zainstalowanych na maszyn podstawowych (koparkach i zwałowarkach). Uczestniczy w przebudowach , naprawach w trakcie postojów planowych oraz w usuwaniu awarii taśm przenośników w jakie wyposażone są wszystkie elementy układów transportowych (...). Na powyższe wskazuje lektura akt osobowych oraz wspomniana charakterystyka pracy wnioskodawcy i wyjaśnienia pracodawcy oraz zeznania wnioskodawcy jako strony.

Sąd Okręgowy pominął także wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z załączonej do odpowiedzi na odwołane opinii biegłego sądowego M. B. , wydanej dla potrzeb innej sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Koninie sprawie III U 653/17 jako nieprzydatnej .

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie w zakresie dotyczącym pracy wnioskodawcy w okresach od dnia 17 lipca 1991r. do 16 stycznia 1992r. , od 18 stycznia 1992r. do 31 lipca 1993r. , od 01 sierpnia 1993r. do 28 lutego 2018r. i od 01 marca 2019 do 26.04.2019r. podlega odrzuceniu na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. (res iudicata).

Przepis ten stanowi, że pozew podlega odrzuceniu jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została prawomocnie osądzona .

Powyżej wskazane okresy były już przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Koninie z odwołania S. W. z udziałem ZUS II Oddział w P.. Prawomocnym wyrokiem z 30 czerwca 2020r. Sąd Okręgowy w Koninie oddalił odwołanie S. W. o prawo do emerytury górniczej uznając, że praca odwołującego w tych okresach, na stanowiskach pomocnika maszynisty elektrowozu , maszynisty elektrowozu, maszynisty kolei górniczych na odkrywce, robotnika torowego nie może być uznana za pracę górniczą określoną w art.50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej. Sąd Apelacyjny w Poznaniu podzielił stanowisko Sądu Okręgowego w Koninie, oddalając apelację wnioskodawcy prawomocnym wyrokiem z 16 maja 2022r. III AUa 945/20.

W obecnie rozpoznawanej sprawie z udziałem tych samych stron , zaskarżona decyzja z 9 lutego 2022r., jak i zakres odwołania S. W., dotyczy tożsamyh okresów, tj. od dnia 17 lipca 1991r. do 16 stycznia 1992r. , od 18 stycznia 1992r. do 31 lipca 1993r., od 01 sierpnia 1993r. do 28 lutego 2018r. i od 01 marca 2019 do 26.04.2019r., co do których prawomocnie przesądzone w.w wyrokami Sądów, nie uznając ich za pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej. To sprawia , że z mocy art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 365§ 1 k.p.c. orzeczenia prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd , który je wydał lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej , a wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Natomiast przedmiotem niniejszego rozpoznania jest dalszy wnioskowany okres po dacie pobjętej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie, czyli od 27 kwietnia 2019 - 31 lipca 2019r. oraz od 01 sierpnia 2019r. do 11 sierpnia 2020r.

Odwołanie w tym zakresie podlega oddaleniu.

Zacząć należy tego , że od 1 marca 2019r. do 31.07.2019r., wnioskodawca pracował jako mechanik dokonując przeglądów, prac naprawczych lokomotyw, składów wagonów do momentu zatrudnienia w Oddziale Wulkanizacji, co wynika z zeznań wnioskodawcy jako strony złożonych w sprawie IV U 1078/19 . Jak wynika z akt osobowych, dopiero na skutek wypowiedzenia zmieniającego dokonanego 15 kwietnia 2019r., wnioskodawca miał powierzoną pracę starszego rzemieślnika wykonującego prace górnicze w przodku od 1 sierpnia 2019r. W Oddziale Wulkanizacji. W skierowaniu na badanie przez lekarza medycyny pracy, pracodawca wskazał zakres prac S. W., tj. prace wulkanizacyjne na odkrywce z udziałem sprzętu technologicznego, prace wulkanizacyjne na hali regeneracji taśm przenośnikowych z wykorzystaniem maszyn do przerobu gumy.

Orzeczeniem lekarza z 3 grudnia 2019r. , S. W. został uznany za zdolnego do pracy na wysokości powyżej 3 m. Z zeznań wnioskodawcy jako strony, zatrudnionego na Oddziale Wulkanizacji, którym Sąd Okręgowy dał wiarę wynika, że nie wykonywał prac wulkanizacyjnych na hali. Praca na tym stanowisku polegała na klejeniu taśm przenośnikowych , tj. na ich przygotowaniu (rozcięcie , przycięcie). Były to taśmy do taśmociągów, koparek, zwałowarek. Jeśli zachodziła potrzeba wymiany taśmy przy taśmociągu, to wnioskodawca wraz brygadą 3 lub 5 osobową przyjeżdżał

na przygotowane miejsce do sklejenia taśmy w wyrobisku, taśmy były nacięte. Wówczas brygada zaplatała liny, a następnie nacięta taśma była nakładana na taśmę, a miejsce ich sklejenia wzmacniane wulkanizatorem.

Zeznania te korelują z wyjaśnieniami pracodawcy i załączoną charakterystyką pracy, z której wynika że jako rzemieślnik wykonujący prace górnicze w przodku, wnioskodawca wykonywał prace związane z obsługą wulkanizacyjną przenośników taśmowych taśmociągów układu (...) oraz przenośników zainstalowanych na maszynach podstawowych (koparkach i zwałowarkach). Uczestniczy w przebudowach , naprawach w trakcie postojów planowych oraz w usuwaniu awarii taśm przenośników w jakie wyposażone są wszystkie elementy układów transportowych (...).

Zgodnie z art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym za pracę górniczą uważa się zatrudnienie między innymi na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin.

Aktem prawnym zawierającym wykaz stanowisk jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. 1995.2.8), nadal obowiązujące w oparciu o art. 194 ustawy.

Według § 2 tego aktu, za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i w innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń (...) uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia. Pod pozycją 32 tego załącznika wymieniono stanowisko rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych , konserwacyjnych i remontowych: ślusarze , spawacze , elektrycy , mechanicy , monterzy , wulkanizatorzy , automatycy, cieśle.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd zgodnie z którym praca wykonywana na stanowisku wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. stanowi pracę górniczą uprawniającą do emerytury górniczej tylko wówczas, gdy odpowiada rodzajowi pracy określonego w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 lutego 2012r., 1 UK 290/11, OSNP 2013/1-2/16; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 listopada 2012r., III AUa 2657/11, LEX nr 1239930; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 stycznia 2018r., III AUa 248/17, LEXnr 2465937). Zatem do zakwalifikowania danej pracy jako pracy górniczej nie wystarczy ustalenie, że pracownikowi powierzono stanowisko wymienione w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r., lecz praca musi spełniać kryterium charakteru określonego w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej.

O uznaniu pracy za pracę górniczą w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej decyduje rodzaj faktycznie wykonywanej pracy, odpowiadający wymaganiom ustawowym (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.03.1998r., II UKN 570/97, OSNP 1999/6/213; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.03.2001r., IIUKN 263/00, LEX 387308; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02.06.2010r., IUK25/10, LEX nr 621137). Jednocześnie należy podkreślić, że przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia np. zakładowe wykazy stanowisk czy protokoły komisji weryfikacyjnej, kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą. Taka możliwość nie została bowiem w przepisach tych przewidziana.

W ocenie Sądu Okręgowego, praca wnioskodawcy od 27 kwietnia 2019 do 31 lipca 2019r. jako mechanika wykonującego przeglądy i remonty lokomotyw, składów wagonów

(wykonywał je od 1 marca 2019r. – 26 kwietnia 2019r.), nie podlega uwzględnieniu jako praca górnicza w rozumieniu art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej. Pracą górniczą w rozumieniu tego przepisu jest zdaniem Sądu Okręgowego wnioskowany okres zatrudnienia na Oddziale (...) od 1 sierpnia 2019r. do 11 sierpnia 2020r. , bowiem praca była związana bezpośrednio z wydobywaniem kopalin, a więc z pracami stricte górniczymi, i polegała na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych w układzie (...), na stanowisku wulkanizatora wymienionego w zał. 2 punkt 32 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23.12.1994 r.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2020 r., poz. 53.), górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1.ukończył 55 lat życia;

2.ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3.nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według ustępu 2 tego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników wynosi 50 lat dla kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1pkt.4.

Wnioskodawca nie legitymuje się jednak wymaganym 25 letnim stażem pracy górniczej.

Tym samym brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do górniczej emerytury.

W związku z powyższym na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie podlegało oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z §9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U.2018.265).